

1892-10-06

AFSENDER

Otto Mourier

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Afsendersted:

Vallø

Arkivplacering:

Mappe 30 nr. 9

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Læs her hvad det, dog er en
 beavortig og langvarig Byslam,
 beavortig gjennem al den Trængsel,
 her, som her udvises, for ikke
 at udsætte Livet.
 Nu gaae Lægen nede min
 Kone og jeg os dog lide og tage
 til Byen for at komme til Althens
 Vært. Og senere ville vi
 saa engang se at være ud til
 Fødsels.
 Har De vent i Sverige hele
 Sommeren? Hvorfor lever der
 Huston og Sørensen? Kan der ikke
 være Tale om at se dem (og hende)
 herre engang i Efteraaret (det
 er ikke for fjern, ifølge spjoger).
 Det Paulsen have vi set i det
 i Sommer, til Skarb. f. b. kan.
 Nu er han fra Langeland fra
 Frankrig og med Grevinde.
 Lige som Verner-Lassen man
 og Læge.

Vallo d. 6te Oktbr 92.

Kjære Hr Skovgaard,
 Idag for et Aar siden kom
 De herud for at møde Ebbe,
 siger min Dagbog. Underligt
 at tænke paa alt det Gode, der
 har bragt. Tak for alt
 det Omsorg, som vi skylder
 Dem.

SKOVGAARD-MUSEET
 Mappe 20 Nr. 98

Og saa Tak for det kjærlige
 Brev, vi fik fra Dem igar. Vi
 have ligget i et underligt Rode
 vi, ikke mindet hvad Plaanen
 gik. Vallekilde tænke vi
 ikke tænke paa, der var saame-
 get andet. Alen Læge Brev satte
 Lysten avokt op; tank, at vor
 der sammen med Dem. Alen
 saa idag kom der et Brev fra
 Kjøbenhavn, som ubarmhjertigt

slag Plenum ibyl; og saa vilde
vi ikke bruge mit Væb, men
tro, at det er bedst saaledes;
vi have saa meget meget at
det at gledes os.

Menst var fra John Henschel
og meddelte, at han tilbøjede
for en Jørgensen (Raniensens)
og Claudi, som vi have indby
have bestemt at komme
— netop de dage, der er Næst
for Vallekilde.

Jeg har ellers liget stærkt
for Tour til at skrive dem til;
jeg trovnte det. End Madam
Artikkel i Illustr. Tidende bidr
ikke til at fjern dem fra vor
Tavler. Na, hvor den glæder
mig, den Artikel, hvor han sk
var, ja, saa man kunne friet

til at misunde ham den En
til at ramme de mest betygn
de Udsigt for det, man netop
fille et vilde have følt, han
de have følt. Shattering
næppe han gjens have udbr
jeg have vort, for Høiden
under alt det Anse; Shutter
gjorde mig ligesom lidt men
dij; og det skindes jo ikke
Hvis de kommer til Vallet,
saa de hils Friis mest og
dij, at det var ikke Lygt, det
skoture for. Dermed saa
gj raar, se at komme til Fri
nicks. Naar det endnu ikke
er blevet til noget, ligger det
i, at Ekke har haft og endnu
har Hørløgnspoker, som i den
vilde en Guds han end Gud en